

MAQUINES D'AFEITAR

ECONOMIA DE TEMPS I DINERS

Cap excursionista
deu anar sense una
màquina d'afeitar.

DAQUERIA

TOLL

TELÈFON 3.536

Carrer de Ferràn, 31, i Jaume .1°, 17

Màquines de tots els preus i qualitats

Fulles de totes les marques

Assortit complet en tots els articles d'aquest ram

Ganivets per a camp, viatge i defensa

Estoigs de ferramentes per a motocicletes
i automòbils

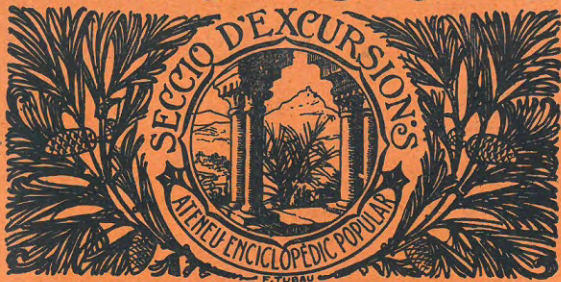
Goberts per a camp, gots per a viatge, etc., etc.

Casa la més antiga i important de Barcelona.

FABRICACIÓ I REPARACIÓ

Imp. Miró, S. en C., Ronda de Sant Pau, 10. — Barcelona

EXCURSIONS

NOTICIARI MENSUAL DE LA SECCIO
ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR
BARCELONA

AEP - CDH
BARCELONA

ANY III : ÈPOCA 2.ª : NÚM. 31

1.er DE NOVEMBRE DE 1917

NOTICIARI MENSUAL DE LA SECCIÓ D'EXCURSIONS

ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR

CARME, 30 i 32, PRAL. I 1.er-BARCELONA

SE REPARTeix GRATUITAMENT ALS SOCIJS DE LA SECCIÓ I A MOLTES ENTITATS

EXCURSIÓ A L'EMPORDÀ

De nou prepara aquesta secció una d'aqueixes sortides tan agradoses que permeten el poder visitar amb tota facilitat les coses més atractives de la nostra terra, tot això que volent-ho veure individualment presenta dificultats costoses de vèncer.

Ara són les poblacions de Perelada i Figueres, que ambdues tenen forces atractius, i les excavacions d'Empuries, la antiquíssima ciutat hel·lènica, els llocs escollits per a dur-hi un aplec d'excursionistes àvids d'esplaiar-se contemplant coses hermoses.

L'excursió està planejada en forma que puguin els turistes aprofitar força el temps i sense que hagin de cansar-se. El dia 8 s'anirà en tren a

PERBLADA I FIGUERES

La comtal vila de Perelada, breçol d'En Ramón de Montaner, el cronista del rei En Jaume I el Conqueridor, és un dels pobles més típics de Catalunya. Allí s'hi aixeca esvelt, majestuós, amb ses torres emmarletades, guaitant eternament al cel, com volent-li oferir la suma de totes les seves gracies i gestes esplendoroses, el bellíssim palau dels Comtes de Perelada, magnífic i ben conservat exemplar dels castells feudals d'Espanya. Tot hi és encara com en el temps del seu apogeu, sense mancar-hi ni un moble, ni un tapiç, ni cap objecte dels que li donen el caient llegendarí de noblesa rancia.

La seva biblioteca és molt nombrosa i conté exemplars raríssims. Crida poderosament l'atenció una serie de quadros representant l'història dels Comtes de Perelada i la de l'imperi de Roma. Un gran parc envolta el castell.

AEP - CDHG
BARCELONA

EL PROTECTOR CENTRO DE DEFENSA DE ASEGURADOS Y GESTOR DE ASUNTOS ADMINISTRATIVOS

Intervención en la contratación de seguros en general y en los expedientes de siniestros.

Patentes de invención e Introducción
Registro de Marcas
Nombres comerciales
Dibujos - Modelos

COBRO DE CRÉDITOS = CONTRIBUCIONES E IMPUESTOS

Edifici 34 - Telèfon 3172
BARCELONA

TIRANTE BENEFactor (Patentado)

Para el desarrollo del pecho de las señoras, caballeros y niños

Indispensable a toda persona que aprecie y practique la higiene en el vestir.

Con el uso del **Tirante-Benefactor** las señoras conseguirán el desarrollo de sus senos, pudiendo prescindir así de medicinas y ungüentos perjudiciales muchas veces a la salud. De venta en casa de los **Sres. Eduardo Schilling, S. en C.** (Barcelona-Madrid-Valencia) y del fabricante de ligas y tirantes **Smart.**

AMADOR ALSINA
Riera San Juan, 8-Barcelona

que mandará folleto gratis a quien lo pida.

Con Benefactor

SECCIÓ ATLÈTICA
DE L'ATENEU

GIMNÀS I DUTXES

Clases de gimnasia sueca, lluites greco-romana i l'cxia

Quota mensual 1'50 ptes. Obert de 7 a 12 de la nit.

A L'ALCANÇ DE TOTES LES FORTUNES

606 MALALTIES DE LA PELL SÍFILI : BLENORRAGIA VENERI

: : MALALTIES ESPECIALS DE LES SENYORES : :

Rambla del Centre, 7, pral.

(DE 6 A 8)

RAIGS X : ELECTRICITAT : FOTOTERÀPIA, ETC.

Després de haver visitat aqueix hermós palau, del qual rebràn els excursionistes una impressió sens dubte agradabilíssima, i haver recorregut la població, s'anirà en tren cap a Figueres, a on s'hi arribarà abans de dinar. A la tarde s'efectuarà una visita al seu famós castell, nomenat de Sant Ferràn, avui utilitzat per a presiri.

Aquest castell, com a plaça forta, és un dels més grans d'Espanya, lo millor en la seva època, construït l'any 1753 per disposició d'En Ferràn III de Catalunya i IV de Castella. El seu perímetre és de 2,065 metres, el circuit de camí cobert és de 5.634 i està artillat amb 222 canons. Pot hostatjar 20,000 homes i 500 cavalls. Té grans dipòsits per a municions i queviures i una cisterna que pot contenir tres mil·lions de litres d'aigua.

El castell de Figueres fou la primera oposició ferma que trobaren els francesos a la seva entrada a Espanya en la guerra sostinguda a principis del segle passat. Després d'un llarg setge caigué en poder de l'enemic, qui va utilitzar-lo més tard com a presó. Entre els presoners hi havia el defensor de Girona, general Mariàn Alvarez de Castro, qui va tenir-hi una mort tràgica, puig segons se diu van fer-lo morir de sòn. La cambra on va finir, ben conservada, podran visitar-la els senyors turistes.

A Figueres s'hi passarà la nit i l'endemà matí, en tartanes, l'expedició es dirigirà envers

LES EXCAVACIONS D'EMPORIES

En la badia de Roses, palau de sirenes i amagatall de gnoms i titans, empori de bel·leses naturals, s'hi fundà allà per l'any 540 abans de J. C. una colònia dels grecs de Focia, que procedents de Marsella venien impel·lits pel gran excés de població que experimentava aquella ciutat. S'establiren primer en una petita illa, avui unida amb la terra per l'enretirament del mar, situada en el mateix punt on s'alça avui el minúscul barri de Sant Martí d'Empories. Més tard, venint-se amb els indígens habitants d'un poblat pròxim a l'illa, s'establiren en terra ferma, formant l'avui enrunada ciutat de Empories.

Al·liades més tard Roma i Atenes, allí va desembarcar-hi Cneus Scipiò son nombrós exercit romà vingut per a comba-

tre lestropes de Cartago, i també fou a Empories on desembarcà, l'any 195, el cònsol M. P. Cató, enviat de Roma per a combatre les primeres revoltes dels hispans, als quals vencé en renyida batalla, apoderant-se de la ciutat. Quan els visigots vingueren a la conquesta de Catalunya, el port d'Empories romaní ja del tot inservible per l'enretirament del mar, i la part baixa de la ciutat tingué d'ésser abandonada perquè la sorra anava continuament invadint-la.

Fou Sèu episcopal, la que's va perdre amb la conquesta que, després de furioss setges, feren de la ciutat els serrains. També fou comtat, perdut igualment per l'invasió dels normands. Aixís, doncs, entre l'allunyament del mar, la creixent invasió de la sorra i la perdua del bisbat i del comtat, la població fou abandonada en l'edat mitjana, quedant reduïda a la petita vila de Sant Martí d'Empories, actualment barri de La Escala.

Aqueixa ciutat colgada, que ha permanescut intacta durant segles, és la que la benemèrita Junta de Museus de la nostra ciutat va decidir excavar-la. En ella s'hi han fet riques troballes de ceràmica grega, romana i ibèrica; ben curioses i estimables monedes d'aquells temps, que han ajudat molt a reconstituir l'història de la ciutat; diferents objectes d'ivori, òs, etc., i hermoses estatuets i escultures en alabastre i bronze.

Al descobert de la sorra s'hi troba una muralla de 114 metres de llargada, amb un portal que donava accés a la ciutat grega; escalinates, columnes, altars i altres restes de diferents temples; quelques carrers amb algunes cases, en les quals s'hi poden veure encara habitacions, cisternes i mosaics fets amb petites pedretes, un d'ells molt notabilíssim representant el sacrifici d'Ifigènia.

Això és, a grans plomades, lo que's veurà en les excavacions d'Empories, lloc interessantíssim per la seva història i pels tresors artístics que s'hi han descobert. Els excursionistes dinaràn a les mateixes excavacions, on hi ha un restaurant de primer ordre, i en acabant, amb temps sobrat per a poder-ho recórrer tot, s'anirà a La Escala, població a 15 minuts de distancia. Allí s'hi trobaràn les tartanes a punt per a conduir els excursionistes cap a Sant Jordi Desvalls, estació de la línia de França, marxant a les 6 de retorn a Barcelona.

Esbart folklòric

Les frases proverbials catalanes

XII

«A farta'm i diga'm moro.»

QUAN se pronuncia aquest modisme, que és l'exclamació del que no fa cas de les censures, mentres pugui sortir-se amb la seva, ¿qui's podrà pensar que's repeteixen les paraules textuais d'un músic, el qui segurament després d'haver-se deixades anar no va recordar-se mai més que haguessin passat pels seus llavis?

Mes no mancà qui les recollí, per la molta gracia que havien de fer-li, i s'esbombaren als quatre vents. Ara tothom les coneix per un veritable adagi, i no és fàcil que mai més s'oblidin. Lo que podrà oblidar-se és l'origen. Arxivem-lo, doncs, arxivem-lo.

Sense intent d'agraviar als conreudors de la noble professió de la música, permeti-se'ns dir que tenen fama d'ésser molt barruts. Aixís, al menys, ho hem sentit dir anant per les festes majors.

Doncs bé; en un poblet de muntanya van anar-hi uns músics a tocar. Com que en aqueixos llocs d'hostals no n'hi solen haver, els allotjaren en les cases principals. En una d'elles hi va anar a parar un músic moreno, ferreny, sorrut, amb més cara d'espanta-criatures que d'alegra-saraut. A l'hora de dinar no badava boca (en sentit filosòfic, s'entèn, perquè encara que no enraonés, no parava d'obrir-la per a entaxonar-hi viandes). De cara al plat, semblava que no parava atenció a lo que els altres conversaven.

L'hereu de la casa, desitjós de que el músic també prengués part en la conversa, el començà a al·ludir, preguntant-li després el seu nom. Mes no obtingué cap resposta. L'hereu, aleshores, més intrigat, va insistir:

—Ep, moro, i vós cóm us dieu?

—A farta'm i diga'm moro...

I aquestes foren les úniques paraules que sortiren de la boca d'aquell home, el qual, mentre l'atipessin, ja deixava que diguessin d'ell tot lo que'ls vingués de gust.

AEP - CDHS
BARCELONA

ELS INSECTES

IV

La generació

REGULARMENT, els insectes són unisexuals, això és, que existeixen els dos sexes, i per lo tant, la procreació s'efectua per la còpula. Ambdós sexes tenen els òrguens genèsics en la part posterior del cos; en certes especies, els mascles tenen unes cavitats o dipòsits on retenen el líquid fecundant, que forma part del seu propi ésser, morint immediatament després d'haver practicat l'acte de la generació.

De tres diferents maneres vénen al món els insectes: la vivípara, la ovípara i la metamòrfica. La primera, com ja ho indica el seu nom, és aquella en què l'individu neix ja en la seva forma definitiva, sense necessitat d'ou, com els mamífers. La segona és aquella en què la mare pon un ou, del qual ne surt més tard l'individu, també en la seva forma acabada. La tercera, finalment, és la que sortint l'individu d'un ou, no ho fa en el seu estat definitiu, sinó que té de passar per una serie de fases abans d'arribar al seu estat de perfecció.

Hi ha dugues menes de metamorfosi: la senzilla i la complicada. Es senzilla quan l'insecte, al sortir de l'ou, se presenta ja en tota la seva forma, però sense ales, les quals li van creixent durant la primera època de la seva vida; i és complicada quan l'insecte, per a assolir la seva configuració complerta, passa per aquestes quatre fases:

1.ª Ou.

2.ª Larva, que és el cuquet que surt de l'ou i que viu aixís un cert temps, molt variat segons les especies, alimentant-se i practicant diferents funcions, fins que's tanca dins del capoll que ell mateix s'ha construït.

3.ª Nimfa, que és mentre l'insecte està reclòs en el capoll per a sofrir la seva darrera metamòrfosi.

4.ª Imago, o sigui l'insecte adulte, en sa forma acabada, alat i tot, que és tal com surt del capoll al rompre's aquest.

Es donen alguns casos en què la larva és fisiològicament molt més perfecte i anatómicament més complicada que l'individu adulte, tenint moltes més funcions que aquest;

i casos en què la larva té una vida molt llarga relativament, fins n'hi ha que arriben a un parell d'anys, i en canvi, l'insecte que allavors n'esdevé, no viu més que unes poques hores.

Hi ha insectes que presenten la seva metamòrfosi molt més complicada que les referides, i en tal cas se la denomina *hipermetamòrfosi*. Les *papallones* tenen la larva amb una serie de potes abdominals, i se les denomina *orugues*, i les seves nimfes, *crisàl·lides*.

Hi ha moltes larves que sense ésser ni de bon troç l'individu perfecte, produeixen gèrmens dels quals n'esdevenen altres larves que viuen dintre el cos de la mare, fins a cert moment en què aquesta mort. Aqueix procés metamòrfic se repeteix varies vegades, l'especie va evolucionant i regenerant-se, fins que a la fi se produeix un individu adult, que neix ja per mitjà del'ou.

Els ous dels insectes poden ésser postos ja aïlladament, ja en paquets, segons les especies; en el primer cas, la femella està proveïda d'una mena de taladre o sabre nomenat *ariscapte*, amb el qual fa forats a terra o en les soques dels arbres, on hi diposita després els ous. Molts mascles tenen òrguens especials per a poder retenir les femelles contra la seva voluntat.

EXCAVACIONS D'EMPORIÈS.—Porta d'entrada S. de la ciutat ibero-romana i carrer principal de la mateixa.

Un fenomen ben curiós és el que presenten alguns insectes amb la propietat que tenen de poder engendrar mascles o femelles a gust seu. Si els ous que pon la mare han rebut l'acció fecundant del mascle, d'aquells ous ne surten mascles; si els ous no han rebut l'acció expressada, en tal cas neixen femelles. Segons això, doncs, els insectes d'aquesta mena que viuen en comunitat poden regular sempre que vulguin les seves conveniencies. Volen femelles, la mare pon sense rebre l'acció masculina; volen mascles, sol·licita la acció fecundant. Aquest singular fenomen se'l coneix científicament amb el nom d'*arrenotoquia*.

Entre algunes especies de lepidòpters o papallones, en molt escàs nombre per això, es donen casos de *partenogènesis* (del grec *parthenos*, verge, i *genesis*, generació), això és, engendrat per verge. En aquestes especies no hi existeix el mascle, ja que la femella sola té la propietat de

fecundar i engendrar.

Molt s'ha enraonat i divagat entre naturalistes sobre de quina manera deuen parlar els animals, ja que de molts d'ells se sab categòricament que no enraonen, mes també se sab segur que s'entenen. D'aqueixos anàlisis zoolingüístics no havien pas de ser-ne descartats els insectes. Aixís és que després de llargues i paciençudes observacions s'ha vingut en

AEP - CDHS
BARCELONA

coneixement de què, salvant alguna excepció molt raríssima, tots són munts.

Forces n'hi ha, per això, que produeixen sons i brugits diversos, com les *llagostes*, *mosques*, *burinots*, *grills*, etc; emperò no ho fan pas amb la boca, sinó amb el frec de certes parts del seu cos. Dels pocs que n'hi ha el sò dels quals és produït amb els òrguens bucal, pot mencionar-se la *cigala*, que el seu insípid cant de tothom és prou conegut, i la *papallona de la calavera*, que xiscla per l'estil d'un ratolí quan algú se li acost, amb la curiosa particularitat de que no solament xiscla essent ja individu perfecte, sinó essent larva i àdhuc nimfa.

JERONI PICORNELL

Esbart fotogràfic

Exhibició de fotografies

L'EXCURSIÓ a Poblet i a Lleida darrerament verificada ha sigut pròdiga en labor fotogràfica. Tots els aficionats que hi concorregueren no pararen de fer funcionar l'aparell; aixís és que d'aquella excursió podrem acoblar un munt de vistes, moltes d'elles notabilíssimes, que no dubtem pas en exposar-les, segurs de que ens ho han d'agrair tots aquells que tenen el gust de visitar aquestes petites demostracions artístiques.

Entré lo que exposarem. podem adelantar ja que hi haurà una magnífica col·lecció de l'intel·ligent aficionat En' Enric Vilaseca, qui, incansable com sempre, va aprofitar el temps durant l'excursió d'una manera prodigiosa, com ho acrediten les 80 meravelloses fotografies que en tan poc temps va obtenir.

Els amics Núñez, Bertrand, Sufé i Rocavert també amb llurs treballs faràn créixer l'interès de l'exhibició. (1)

D'aquesta manera tindrem a la vista una reproducció de les bel·leses artístiques que ofereixen tant el Monestir de Poblet com la vetusta ciutat de Lleida.

No senyalem encara el dia de l'inauguració, però sarà d'íntre del mes que som.

(1) Tots aquests senyors, com igualment el senyor Vilaseca, han tingut la galanteria de regalar per al nostre arxíu fotogràfic totes les proves obtingudes en la referida excursió.

Excursió a Cardona i Solsona

(Continuació)

Per la mateixa carretera que a Solsona anàrem, a Cardona ens dirigirem, això és, traspasant el pont, endinsant-nos pels frondosos boscos ja descrits, passant per Santa Susagna i Clariana i traspasant de nou el riu Negre.

Era molt dematí encara. Arreu la quietut era mestressa i senyora; sols nostres petjades s'oïen per aquells carrers, en aquella hora solitaria, ja que tot el poble descansava del quidià treball. Amb el temps molt rúfol i mig plovisquejant, anàrem recorrent el poble per fer-nos-en càrrec.

Poc a poc el dia anà creixent, els establiments s'obriren; els habitants, a l'aixopluc de la pluja que anava essent persistent, recorrien la vila per sos quefers habituals i Cardona prengué l'aspecte dels pobles que viuen i treballen.

Cardona, junt amb sos arrabals i cases escampades, és un municipi d'uns 4.000 habitants, a 540 metres sobre el nivell del mar (la vila) i a uns 650 des del punt culminant, o siga on hi ha emplaçat el castell.

Històricament és aquesta vila de veritable importància. Trobem en documents que, segons Ptolomeu, se nomenava *Udura Lacetanorum*. Poblada en temps dels romans, fou destruïda pels alarbs i restaurada més tard pel Comte Pilós, senyalant-li termes, concedint-li privilegis i donant-li aquella carta que segons Aulestia és la més antiga que's coneix. En certa època, tingué prerrogativa d'encunyar moneda, coneixent-se'n alguns exemplars bells i raríssims.

Diu en Cels Gomis en ses descripcions de la vila de Cardona: «La vila s'estén a l'entorn del turó a qual cim s'hi alça el seu famós castell, que ocupa un dels punts més estratègics de Catalunya i que abans dels grans avenços de l'artilleria moderna, deuria ser casi inexpugnable.

Prescindint d'etimologies i disquisicions que no tenen altre fonament que el capritxo dels qui les fan, lo únic que sembla positiu és que Cardona va ésser destruïda pels moros durant el segle VIII i Ludwíc lo Piadós la va fer reedificar, segons uns l'any 798, i segons altres l'any 825.

A l'any 1019, lo vescomte Bremunde va fer restaurar la esglesia i va fundar l'abadia de Cardona. Van ésser tants i tan grans els serveis fets pel vescomte Joan Ramón Folch IV als Reis d'Aragó, que En Ferrán el Catòlic va elevar a ducat lo vescomtat de Cardona, vers la fi del segle xv.

Havent-se extingit la successió de la casa de Cardona cap a la fi del segle xv, per casament de la pubilla Catarina d'Aragó i Sandoval amb l'hereu del Duc de Medinaceli, varen unir-se els ducats i avui en dia encara ho estan.

El ducat de Cardona comprenia part de les actuals províncies de Lleida i de Barcelona, tenint en aquesta les següents poblacions: Castellfullit de Riubregós, Calaf, Mirambell, Calonge de Segarra, Pujalt, Torroella, Coaner, Suria, Fals, Castelltallat, Clariana, Correa, Cint, Capolat, Castellar del Riu i Cardona, que n'era la Capital.

Entre les curiositats arqueològiques de Cardona, mereix esmentar-se el pont del Diable, sobre 'l Cardoner, que té dos arcs molt atrevits, i en lloc d'ésser recte, forma un angle obtús al mig del riu, seguint la costum de fer els ponts a mida, és a dir, d'aprofitar per a solament les piles de roques que hi havia dins del riu, sense preocupar-se de si el pont sortia dret o tort, ni de si els arcs tenien o no la mateixa amplaria i alçada, com se veu també al pont de Besalú sobre el Fluvià i al de Martorell sobre el Llobregat.»

Mentres uns ens entreteníem pel poble resseguint lo notable, altres companys intentaren pujar al castell, ja que com l'entrada a aquest està prohibida, pensaren al menys si fóra possible contemplar el panorama que des d'aquell cim se distingeix.

Afortunadament, pogueren vèncer les dificultats d'accés, i després d'haver-se guanyat les simpaties del qui el castell guarda, resseguiem totes les seves dependències, admirant-hi ses belleses i tresors arqueològics, que desgraciadament resten allí abandonades.

La fortificació és de sistema Vauban i sa construcció resta molt ben conservada. La torre nomenada de la Miñona, cilíndrica i lleugerament cònica, te uns 15 metres d'alçada per 4 d'emplada.

F. BERTRAND.

(Acabarà)

PROGRAMA PER A NOVEMBRE DE 1917

Dia 11, matí.

Visita als pintorescos jardins de la finca que don Lluís Martí Codolar posseeix a Horta.

Punt de reunió i hora de sortida: Plaça d'Urquinaona (tranvia d'Horta, a les 9.

Dia 18.

Excursió a Canet de Mar, visitant-se l'hermós castell de Santa Florentina.

Sortida: Per l'estació de França. a les 8.30, retornant a les 19.38.

Pressupost: Trens i fonda, 7 pessetes.

NOTES

El dia 28 d'octubre va verificar-se l'àpet íntim anunciat per a celebrar el nostre XIII aniversari. No cal dir que en la festa hi campejà aquella alegria tan expansiva que mai ens abandona i que és la base de totes les nostres empreses. Sense ella, les energies que ens mouen romandrien decandides.

Després de dinar, molt satisfets del servei *elèctric*, vàrem encaminar-nos cap a Sant Cugat, que estava animadíssim amb motiu de les festes populars que s'hi celebraven per a solemnitzar l'inauguració del ferrocarril elèctric. Aquest ens retornava a ciutat ja molt enllà de la tarde, disposats a repetir forces anys el motiu que ens havia reunit.

La Junta d'aquesta secció ha nomenat propagador de la mateixa el nostre amic En Ramón Guitart, expresident de la secció. L'interès i bon zel amb que sempre s'ha pres les coses d'Excursions, ens donen una garantia segura de que el nostre excel·lent amic complirà amb encert la seva nova feina d'estadística i propaganda, tan útil per al progrés de la secció.

Prop d'una cinquantena foren els amables socis del Centre Excursionista de Terrassa, que el dia 21 del mes passat vingueren, conforme havíem dit d'excursió a Barcelona. D'entre ells, com flors de poètic jardí, destacaven-s'hi encantadores damisel·les de cares rialleres, inspiradores dels més dolços sentiments.

Visitaren els Museus de Ciències Naturals del Parc, el matí; i a la tarde, les Escoles de Bosc i emplaçament i obres de la futura Exposició

AEP - CDHS
BARCELONA

d'Indústries Elèctriques. A mitgdia vingueren a honrar-nos l'estatge de l'ATENEU, girant-hi una visita, que agrafim moltíssim.

Els excursionistes, al cap dels quals duïen el séu digne president senyor Palet i Barba i l'actiu secretari senyor Sà, a les 7.20 del vespre s'entornaven a ses llars, satisfets de la jornada.

Per haver-se agotat els pocs exemplars que ens quedaven dels números 1, 3, 18 i 19 d'aquest Noticiari, preguem a totes les persones que guardin escadocer algún d'aquells números, tinguin la bondat d'entregar-los a la nostra Administració, puig ens en manquen per a completar algunes col·leccions que s'han de relligar.

Assemblea de les classes populars de Catalunya

Les Societats culturals populars més representatives de Catalunya, reunides a l'ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR, varen acordar realitzar una acció de conjunt en miras als ideals que han de moure les democràcies modernes un cop acabada l'actual lluita de nacions.

Els problemes substancials que deuràn ésser com el fonament de tota renovació moral i material de les democràcies catalanes i el nexa d'unió per a una fecunda acció de totes elles, seràn tractats en una Assemblea que se celebrarà a Barcelona el proper mes de desembre en un dels locals més espaiosos de la ciutat.

Firmen l'invitació per a assistir an aquesta Assemblea, les entitats següents: ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR, Ateneu Igualadí de la Classe Obrera, Ateneu Obrer de Mataró, Ateneu Palafrugellenc, Ateneu de Vilanova i Geltrú, Ateneu Obrer de Sant Andreu i Centre de Lectura de Reus.

Dels problemes sobre la formació espiritual de les joventuts obreres, ne parlarà En Lluís de Zulueta; de les qüestions modernes d'educació, En Josep Piñol; d'assumptes agraris, En Josep Zulueta; dels problemes obrers que's plantejaràn al finir la guerra, En Marcell Domingo; de matèries financeres, En Francisco Layret; dels espais lliures i parcs de les grans ciutats, En Cebrià de Montoliu, i sobre els problemes fisiològics de la decadència de la raça, el doctor En August Pi i Suñer. Finalment, la ponència sobre l'acció a desenrotllar pels elements adherits a l'Assemblea, anirà a càrrec de l'ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR.

La trascendencia de l'obra que's prepara és evidentment enorme. A nosaltres, que tan d'aprop ens afecta, ens entusiasma moltíssim, i creiem molt gran de despertar un interès molt gran a tot Catalunya.

AEP - CDHS
BARCELONA

ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR

CURS DE 1917 - 1918

ASSIGNATURES	DIES	HORES
Francès primer curs	Dimarts, dijous i dissabtes	8 a 9 vespre
Francès segón »	Dilluns, dimecres, diverr.	10 a 11 »
Aritmètica	» » »	9 a 10 »
Cramàtica Castellana	» » »	8 a 9 »
» » » (Superior).	Dimarts, dijous i dissabtes	10 a 11 »
Francès segón curs.	Dilluns, dimecres, diverr.	9 a 10 »
Anglès primer »	Dimarts, dijous i dissabtes	10 a 11 »
» segón »	» » »	9 a 10 »
Alemaný	» » »	9 a 10 »
Escritura. Reforma de lletra	» » »	8 a 9 »
Càlcul mercantil	Dilluns, dimecres i dissab.	9 a 10 »
Teneduria	» » »	10 a 11 »
Taquigrafia	Dimarts i dijous	9 a 10 »
Tall i confecció	Diari	7 1/2 a 9 »
Cultura física	»	7 a 11 »
Català	Dimecres i divendres	10 a 11 »
Nocions de Física i Química.	»	» . . . . .
Lectura artística.	Dimarts i dijous	» . . . . .

EL FARO

Hospital, 127: BARCELONA

Recibidas las novedades de Otoño e Invierno

Gran suitido en trajes a medida.
Ropas confeccionadas para caballero y niños.
Camisería : Corbatería : Géneros de punto.
Sombreros, Gorras, etc., etc.

ECONOMIA VERDAD

PRECIO FIJO